

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 30. travnja 2020. – Republika Cipar protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Papouis Dairies LTD, Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd, M. J. Dairies EOOD

(Spojeni predmeti C-608/18 P, C-609/18 P i C-767/18 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Ništavost žiga na koju se poziva podnositelj prigovora – Žalbe koje su postale bespredmetne – Obustava postupka)

(2020/C 287/21)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Republika Cipar (zastupnici: S. Malynicz, QC, S. Baran, barrister, i V. Marsland, solicitor)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: D. Gája, H. O'Neill i D. Botis, agenti), Papouis Dairies LTD (zastupnik: N. Korogiannakis, *dikigoros*) Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd (zastupnik: N. Korogiannakis, *dikigoros*), M. J. Dairies EOOD (zastupnik: D. Dimitrova, *advocat*)

Izreka

1. Postupak po žalbama se obustavlja.
2. Republici Cipar nalaže se snošenje troškova žalbenog postupka.

⁽¹⁾ SL C 93, 11. 3. 2019.

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 28. svibnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Špecializovaný trestný súd – Slovačka) – kazneni postupak protiv UL, VM

(Predmet C-709/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 99. Poslovnika Suda – Direktiva (EU) 2016/343 – Članci 3. i 4. – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članci 47. i 48. – Javno upućivanje na krivnju – Nacionalni sud – Donošenje rješenja u kojem se prihvata priznanje krivnje jednog od dvojice optuženika za kaznena djela navedena u optužnici – Razmatranje krivnje drugog optuženika koji je izjavio da se ne smatra krivim – Osuđujuća presuda istog suda koji je prihvatio priznanje krivnje)

(2020/C 287/22)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Špecializovaný trestný súd

Stranke glavnog kaznenog postupka

UL, VM

uz sudjelovanje: Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky

Izreka

Članak 3. i članak 4. stavak 1. Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku, u vezi s uvodnom izjavom 16. te direktive i člankom 47. drugim stavkom i člankom 48. Povelje Europske unije o temeljnim pravima moraju se tumačiti na način da im se ne protivi to da u okviru kaznenog postupka protiv dviju osoba nacionalni sud najprije, donošenjem rješenja, prihvati priznanje krivnje prve osobe za kaznena djela navedena u optužnici koja je navodno počinila zajedno s drugom osobom koja nije priznala krivnju i da potom odluči, nakon izvođenja dokaza koji se odnose na činjenice koje se stavljaju na teret toj drugoj osobi, o njezinoj krivnji, pod uvjetom, s jedne strane, da je navođenje druge osobe kao supočinitelja navodnih kaznenih djela nužno za utvrđivanje kaznene odgovornosti osobe koja je priznala krivnju i, s druge strane, da je tim rješenjem i/ili optužnicom na koju se ono odnosi jasno navedeno da krivnja te druge osobe nije zakonito utvrđena te da će biti predmet zasebnog izvođenja dokaza i zasebne presude.

(¹) SL C 44, 4. 2. 2019.

**Rješenje Suda (osmo vijeće) od 28. svibnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Amtsgericht Köln – Njemačka) – FZ protiv DER Touristik GmbH**

(Predmet C-153/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Zračni prijevoz – Uredba (EZ)
br. 261/2004 – Članak 12. – Paket tura – Duže kašnjenje leta – Odšteta putnicima – Dodatna odšteta –
Pravo putnika na sniženje cijene putovanja)

(2020/C 287/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FZ

Tuženik: DER Touristik GmbH

Izreka

Članak 12. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da putnik, kojem je već dodijeljena odšteta na temelju članka 7. te uredbe, može ostvariti odštetu na temelju prava na sniženje cijene putovanja koje ima u odnosu na tour operatora, predviđenog pravom predmetne države članice, ako se ta potonja odšteta dodjeljuje za pojedinačnu štetu koja proizlazi iz jedne od situacija predviđenih člankom 1. stavkom 1. navedene uredbe, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

(¹) SL C 182, 27. 5. 2019.